

ИЗПОВЕДТА ОТНЕМА ПРАВАТА НА ДЯВОЛА

Ако хората можеха поне да отидат при някой духовник, за да се изповядат и да престане демоничното влияние, за да могат малко да се осъзнаят. Сега дори не могат да мислят поради демоничното влияние. Покаянието, изповедта отнемат правата на дявола. Преди не много време на Света Гора дойде един магьосник и обгради с колчета и мрежи целия път там, близо до колибата. Ако оттам минеше някой не изповядал се, щеше да пострада зле. И нямаше да знае откъде му е дошло. Щом ги видях, прекръстих се и минах

през тях и ги развалих всичките. След това магьосникът дойде в колибата, откри ми всичките си намерения и изгори книгите си. Ако човек е вярващ, черкува се, изповядва се, причастява се, тогава дяволът няма никаква сила, никаква власт върху него. Прави само малко “джаф-джаф” като някое куче, което няма зъби. Обаче, ако човек не е вярващ и му дава права над себе си, тогава дяволът има голяма власт над него. Може да го линчува, има зъби и го разкъсва. Доколкото една душа му дава права, дотолкова и той властва над нея.

Дори когато човек умре и е подготвен за това, в часа, когато душата възлиза към небето, е подобна на влак, който върви и разни кучета тичат зад него, лаейки, а други го лаят отпред; влакът премазва и по някое куче. Но когато човек не е подготвен за смъртта, все едно че се намира във влак, който не може да се движи с висока скорост, защото колелетата са развалени, вратите са отворени, тъй че кучетата влизат вътре и хапят.

Когато дяволът е добил големи права над човека и го е обладал, тогава трябва да се намери причината, за да се отнемат правата му. Иначе колкото и другите да се молят, дяволът не си тръгва. Осакатява човека. Свещениците четат на поразия заклинателни молитви, но накрая пак човекът си плаща, защото още повече бива мъчен от дявола. Такъв човек трябва да се покае, да се изповяда, за да се отнемат правата, които сам е дал, и тогава дяволът ще се махне; иначе само ще се мъчи. Ден, два, седмици, месеци, години четене на заклинателни молитви, но щом дяволът има права, не си тръгва.

Автор: Св. Паусий Светогорец

Източник: С болка и любов за съвременния християнин